

A Fővárosi Ítéltábla a felperes neve felperesnek dr. Pintér Tímea ügyvéd által képviselt alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2012. április 18. napján kelt 22.G.20.154/2012/7. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi az államot, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft + áfa első- és másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Megállapítja, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 36.000,- (Harminchatezer) Ft kereseti illetéket, valamint az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 48.000,- (Negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság útján megküldeni rendeli a Balassagyarmati Törvényszék Cégbíróságának a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per befejezésének cégjegyzékbe történő bejegyzése céljából.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fellebbezés szempontjából irányadó tényállás szerint aKorlátolt Felelősségű Társaság 2009. november 11. napján került bejegyzésre a cégjegyzékbe.

A társaság tagjai a 2011. szeptember 28. napján megtartott taggyűlésen elhatározták, hogy a kft. nonprofit korlátolt felelősségű társaságként kíván továbbműködni, és kezdeményezi a közhasznú közhasznúsági fokozattal történő nyilvántartásba vételét.

A Kft. 2011. október 4. napján változásbejegyzés iránti kérelmet terjesztett elő, amely alapján - hiánypótlási eljárás lefolytatását követően - a Nógrád Megyei Bíróság mint Cégbíróság a 2011. október 27. napján kelt Cg.12-09-006495/11. számú végzésével elrendelte a változásoknak a cégjegyzékbe történő bejegyzését. A végzés közzétételére a Céglőny 2012. évi 5. számában, 2012. február 2. napján került sor.

A felperes a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. § (1) bekezdése alapján, a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül keresetet nyújtott be a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt.

Álláspontja szerint a kft. társasági szerződésének több rendelkezése nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, ezért nem kerülhetett volna sor a közhasznú szervezeti jogállással történő cégjegyzéki bejegyzésre. Többek között kifogásolta azt, hogy a társasági szerződésben nincsenek egyértelmű rendelkezések a taggyűlés határozatképességére vonatkozóan. A 12.9. alpont szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A tagokat 10.000 Ft-onként illeti meg egy szavazat. A 12.10. alpont kimondja, hogy a taggyűlés határozatait, amennyiben a törvény másként nem rendelkezik, a szavazati joggal jelenlévők egyszerű többségével hozza meg. A 3. pont szerint a társaságnak két - egyenlő szavazati joggal rendelkező - tagja van. A hivatkozott rendelkezések értelmében tehát a taggyűlés a törzstőke fele részéhez viszonyítva egy, a leadható szavazatok többségét tekintve azonban két fő jelenléte esetén lesz határozatképes. Ezen vagylagos szabályozás azért értelmetlen, mivel egy fő esetében az egyszerű szótöbbséggel történő határozathozatal - tekintettel a két tag egyenlő szavazati jogára - nem is értelmezhető.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A társasági szerződés taggyűlés határozatképességére vonatkozó szabályai kapcsán előadta, hogy 12.9., és a 12.10. alpontok a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 20. § (6) bekezdésének, illetve a 142. § (2) bekezdésének szó szerinti alkalmazását jelentik. Ezen szabályok minden társaságra kötelező érvényűek, és a törvény bizonyos körben megenged ugyan eltérést, azonban ezzel a társaság tagjai nem kívántak élni. Álláspontja szerint nincs ellentmondás a jogszabályi rendelkezés és a társasági szerződés között, mivel a kft. jelenlegi tagi szerkezete azt eredményezi, hogy a határozatot csak mindkét tag támogató szavazata esetén hozhat a taggyűlés.

Az elsőfokú bíróság a 2012. április 18. napján kelt 22.G.20.154/2012/7. számú ítéletével a Balassagyarmati Törvényszék Cégbírósága Cg.12-09-6495/11. számú változásbejegyzést elrendelő végzését hatályon kívül helyezte és felhívta a Balassagyarmati Törvényszék Cégbíróságát, hogy hívja fel az alperest a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült illetéket az állam viseli.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes a kereseti kérelmében hat pontban hivatkozott az alperes alapító okiratának jogszabályba ütközésére, azonban ezek közül öt esetben az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak a kereseti kérelemben foglaltakat.

A taggyűlés határozatképességével kapcsolatban kifejtette, hogy az alperesi társaság törzstőkéje 500.000,- Ft, tagjainak száma 2, törzsbetétek összege 250.000 - 250.000,- Ft készpénz, és a tagokat 10.000,- Ft-onként illeti meg egy szavazat, azaz fejenként 25 szavazattal rendelkeznek. Ilyen körülmények között, az alapító okirat 12.9. alpontjában írt vagylagos feltételeket vizsgálva azt állapította

meg, hogy a határozatképességhez vagy a törzstőke felének jelenléte, ami 250.000,- Ft - és egy tag jelenlétének felel meg -, vagy pedig a leadható szavazatok többsége - 26 szavazat - szükséges, amely feltétel csak két tag jelenléte esetén valósulhat meg. Ezen vagylagos rendelkezés tehát azt eredményezi, hogy a taggyűlés nem csak mindkét, hanem egyik tag jelenlétében is határozatképes. Megállapította továbbá, hogy egy jelenlévő tag esetében egyedül ezen tag szavazata is elegendő a határozathozatalhoz, mert az egyszerű többség ez esetben 100 %-os támogatást jelent, míg mindkét tag jelenléte esetében az egyszerű többséghez mindkét tag egyetértő szavazata szükséges. A fentiek alapján az alapító okirat 12.9. alpontjában írt szabályozás ellentmondásos, a társaság a határozatképességét nem megfelelően szabályozta, ami a határozathozatal módját is ellentmondásossá tette. Az elsőfokú bíróság szerint a Gt. 142. § (2) bekezdésének miniszteri indokolása feloldja a fenti ellentmondást akkor, amikor kimondja, hogy a taggyűlés határozatképességéhez szükséges két jelenléti arány lehetőség vagylagos, azok közül választani kell, és hogy a határozatképesség két egyenlő mértékű törzstőkével és egyenlő számú szavazattal rendelkező tag esetében is megállapítható legyen, csak az egyik változat választható. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alapító okirat 12.9. alpontja sérti a Gt. 142. § (2) bekezdésében foglaltakat.

Rögzítette, hogy az alperes a Ctv. 66. § (1) bekezdésében foglaltakról történt tájékoztatást tudomásul véve úgy nyilatkozott, hogy sürgősségének tartja a bíróság felhívását az alapszabály módosítására, így a törvényszék mellőzte az ítélethozatal előtt határidő biztosításával az alperesnek a Ctv. 66. § (1) bekezdése szerinti felhívását.

Tekintettel arra, hogy a határozatképesség és a határozathozatal módja nem cégjegyzéki adat, a Ctv. 66. § (3) bekezdése alapján az alapító okirat 12.9. alpontjának jogszabályba ütközése miatt a teljes bejegyző végzést hatályon kívül helyezte és felhívta a cégbíróságot a szükséges intézkedés megtételére.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben érdemben annak megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kereseti kérelem öt pontja nem ad alapot a támadott változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezésére, azonban tévedett akkor, amikor a társaság határozatképességére vonatkozó rendelkezéseket ellentmondásosnak, valamint jogszabályba ütközőnek ítélte meg. Fenntartotta azon korábbi álláspontját, hogy az alapító okirat 12.9. és 12.10. alpontjai a Gt. 20. § (6) bekezdésének, illetve a 142. § (2) bekezdésének szó szerinti alkalmazását jelentik. Ellentmondásról azért nem lehet szó, mert a határozatképességet a társasági szerződés az általános szabályok szerint rendezi, vagyis matematikailag az éppen aktuális törzstőke vagy a leadható szavazatok határozzák meg a határozatképességet. A társaság jelenlegi tagi szerkezete azt eredményezi, hogy a határozatot csak mindkét tag támogató szavazata esetén hozhat a taggyűlés. Rámutatott, hogy a Gt. 12. § (1) bekezdése sorolja fel, hogy a társasági szerződésben mit kell meghatározni; az utolsó pont utal arra, hogy az egyes társasági formáknál kötelezően előírtakat is meg kell határozni, tehát figyelemmel kell lenni a Gt. 113. § (1) bekezdésére is a kft. esetében. Ezen

szakaszok nem szólnak arról, hogy a Gt. 142. § (2) bekezdésében foglalt általános szabályt a társasági szerződésben pontosítani kellene, vagy egyáltalán a határozatképességről rendelkezni kellene a társasági szerződésben. Utalt továbbá arra, hogy az alperesi álláspontot erősíti a szerződésminta szövegezése is, amelyben egyáltalán nincs rendelkezés ebben a kérdéskörben.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló volt. Korábbi álláspontját megismételve előadta, hogy a társasági szerződés határozatképességgel kapcsolatos rendelkezései annak ellenére ellentmondásosak, hogy a határozatképesség és döntéshozatal kérdését egyértelműen rendezni kell a közhasznú jogállás elnyerése érdekében az 1997. évi CLVI. törvény (Ksztv.) 7. § (2) bekezdés a) pontja értelmében

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, továbbá azt a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül. Ennek megfelelően kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a társasági szerződés határozatképességre vonatkozó rendelkezése jogszabálysértő -e.

Megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban téves jogi következtetéssel hozta meg a döntését.

A Gt. 12. § (1) bekezdés h) pontja szerint a társasági szerződésben meg kell határozni mindazt, amit a törvény az egyes társasági formáknál kötelezően előír.

A 113. § (1) bekezdése szerint a társasági szerződésben - a 12. § (1) bekezdésében felsoroltakon kívül - meg kell határozni:

- a) az egyes tagok törzsbetéteinek mértékét;
- b) a szavazati jog mértékét.

A (2) bekezdés alapján szükség szerint rendelkezik a társasági szerződés azokról a kérdésekről, amelyek szabályozását e törvény - az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően - a társasági szerződés körébe utalja.

A 20. § (6) bekezdése kimondja, hogy a legfőbb szerv határozatait - ha törvény vagy a társasági szerződés eltérően nem rendelkezik - a jelen lévő tagok (részvényesek) szavazatainak egyszerű többségével hozza meg.

A 142. § (2) bekezdés szerint a taggyűlés akkor határozatképes, ha azon a törzstőke legalább fele vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van. A társasági szerződés ennél nagyobb részvételi arányt is előírhat.

Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy a társasági szerződés 12.9. és 12.10. alpontjai a határozathozatal és a határozatképesség meghatározásánál mindenben a fenti jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően rendelkeztek. A másodfokú bíróság egyetértett azon alperesi hivatkozással is, hogy a Gt. 142. § (2) bekezdésének második mondata ugyan eltérést enged a kötelező szabály alól, azonban azt nem teszi kötelezővé. A törvény nem tartalmaz arra vonatkozó rendelkezést, hogy a kft. társasági szerződésében a vagylagos törvényi lehetőségek közül meg kell határozni, hogy a cég melyiket választja. Arra is helytállóan utalt az alperes a fellebbezésében, hogy a törvényben foglalt általános szabály alapján matematikailag az éppen aktuális törzstőke, vagy a leadható szavazatok határozzák meg a határozatképességet. Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla a szerződésmintára vonatkozó utalásával is, mert abból, hogy az nem tartalmaz választási lehetőséget, illetve kötelezettséget, az következne a felperesi álláspont elfogadása esetén, hogy egyetlen azonos üzletrésszel és azonos szavazati mértékkel rendelkező kéttagú, illetve páros számú taggal rendelkező kft. sem dönthetne szerződésminta alkalmazása mellett.

A fenti szabályozás jelen esetben valóban azt eredményezi - ahogyan azt az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette, szemben a fellebbezésben foglaltakkal -, hogy a taggyűlés egy tag jelenléte esetén is határozatképes, mivel így az első vagylagos feltétel megvalósul, a törzstőke fele képviselve van, és ez esetben e tag egyetlen szavazata elegendő a határozathozatalhoz. Abban az esetben viszont, ha mindkét tag megjelent, úgy az egyszerű többséghez mindkét tag egyező szavazatára szükség van.

A határozatképesség fenti megállapítása - ha nem is feltétlenül szerencsés -, nem jogszabályellenes és a másodfokú bíróság megítélése szerint nem is ellentmondásos.

Alapítván hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében a jelen perben alkalmazandó Ksztv. 7. (2) bekezdés a) pontjára, mert az csak annyit mond ki, hogy a közhasznú szervezet létesítő okiratának tartalmaznia kell az ülések határozatképességére és a határozathozatal módjára vonatkozó szabályozást, melyet az alperes társasági szerződése a fentiek szerint tartalmaz. Mivel többlétszabályt a Ksztv. nem ír elő, így a kft.-re vonatkozó szabályozás irányadó. Nem teszi ezért súlytalanná az alperes szerződésmintára utalását az, hogy a változásbejegyzési eljárás tárgya a közhasznú nonprofit jelleg bejegyzése volt. Az alperes a jogszabályi szövegtől nem tért el, azt szó szerint átvette a társasági szerződésében, ezért tévesen hivatkozik a felperes jogszabálysértésre.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

A Ctv. 26. § (1) bekezdés f) pontja alapján az elsőfokú bíróság útján megküldeni rendelte a jogerős ítéletet a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per befejezésének cégjegyzékbe történő bejegyzése céljából.

A fellebbezés eredményeként az alperes mind az első, mind a másodfokú eljárásban pernyertes lett, erre tekintettel a Pp. 78. § (3) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az államot az alperes bruttó ügyvédi munkadíjából, valamint a felperes és az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 36.000,- Ft kereseti és 48.000,- Ft fellebbezési eljárási illetékből álló első- és másodfokú perköltségének megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdései alapján mérlegeléssel, a meg nem határozható pertárgyértékre és a kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg.

Budapest, 2012. év november hó 20. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróügyi tisztviselő